

TZV. STAMBENO PITANJE

PROŠLE nedelje objavili smo odgovor Gradske opštine Rakovica na apel učesnika skupa Tzv. STAMBENO PITANJE da se prekine okruglo postupanje prema stanarima samačkog hotela Dvadesetprvi maja koji već više od godinu dana, na pragu DRUGE zime za redom žive bez struje i vode.

Opština je u svom odgovoru detaljno opisala aktivnosti koje je tokom proteklih godinu dana preduzela kako bi pomogla da se struja i voda ponovo uključe.

Nije nam cilj da se prepucavamo sa opštiniom, već da se problem što hitnije reši. Zato danas objavljujemo zapisnik sa prvog sastanka predsednika opštine Rakovica sa stanarima samačkog hotela Dvadesetprvi maja, održanog 9. oktobra 2014. godine, u vreme kada je problem tek bio nastao. Od tada, pa do prošleodnjeg odgovora opštine na apel učesnika skupa Tzv. STAMBENO PITANJE, odgovor koji vrlo nalikuje prošlogodišnjem zapisniku, prošlo je skoro četvrt meseci koje su stanari, svakog dana i svake noći proveli bez struje i bez vode.

Veoma smo ohrabreni stavom Gradske opštine Rakovica da stečajni upravnik Dvadesetprvi maja, odnosno Agencija za privatizaciju treba da traži rešenje problema i apelujemo na GO Rakovica da sa svojim stvarom neposredno upozna Agenciju. Mi smo se zajedno sa ostalim učesnicima skupa Tzv. STAMBENO PITANJE već obratili Agenciji, istovremeno kada i opštini Rakovica. Na to pismo nismo dobili odgovor, zbog čega ga sada objavljujemo, uz napomenu da smo i ovaj apel pisali u uverenju da je dug za struju jednim delom nastao odgovornošću opštine. Zahvaljujemo se GO Rakovica na objašnjenju da odgovornost za dug zapravo nosi Grad Beograd, tako da ćemo se u što kraćem roku obratiti i gradonačelniku Beograda i komandantu Gradske štaba za vanredne situacije Siniši Malom.

Danilo Čurčić iz Komiteta pravnika za ljudska prava skreće pažnju da je Nacrt zakona o stanovanju Vlada propustila da popravi nepreciznosti i protivrečnosti koje je u praksi pokazala primena važećeg Zakona o socijalnom stanovanju, „Stambena podrška“, kako se socijalno stanovanje zove u nacrt novog zakona, neće popraviti izglede najranijih društvenih grupa za adekvatan i siguran krov nad glavom.

Podsećamo vas da svoje prigovore na Nacrt zakona o stanovanju možete poslati Ministarstvu građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture do 7. decembra na adresu vladan.doric@mgsi.gov.rs. Našu kritiku celokupnog teksta Nacrta, koju usaglašavamo sa partnerskim organizacijama, objavljemo u narednom broju Biltena.

Sindikat Novinara Srbije istražava u zaštiti novinara, kao i u zaštiti javnog interesa u oblasti medija. Prepreke im stvara samovolja vlasti, kao i otpor delova esnafa.

Učitelj neznanica i njegovi komiteti

OTVORENO PISMO DIREKTORU AGENCIJE ZA PRIVATIZACIJU

РЕПУБЛИКА СРБИЈА ГРАД БЕОГРАД
ГРАДСКА ОПШТИНА РАКОВИЦА
БРОЈ: СЛ/2014
БЕОГРАД, 09.10.2014. ГОДИНЕ

Poštovani,

U Beogradu je od 22. do 24. oktobra održan međunarodni skup o problemima stanovanja u Srbiji pod nazivom Tzv. STAMBENO PITANJE, u organizaciji inicijativa KO GRADI GRAD i УЧИТЕЉ НЕЗНАНИЦА, uz podršku Fondacije Hajnrih Bel. U radu ovog skupa su učestvovali i stanari samačkog hotela preduzeća Dvadesetprvi maj u Maričkoj 14 u Rakovici, od kojih smo saznali zapanjujuće činjenice o neljudskim uslovima u kojima žive – bez vode, struje i grejanja neprekidno od 8. oktobra 2014. godine. Posebno smo zatečeni činjenicom da je do isključenja vode i struje došlo ne zbog dugova koje su stanari napravili, već zbog okruglog postupanja organa Opštine i Republike koji svojim postupanjem i nepostupanjem, u očiglednom dogovoru pokušavaju da objekat u Maričkoj 14 isprazne od stanara tako što će im život učiniti nemogućim.

Poznato vam je da su deo duga za struju i vodu u samačkom hotelu Dvadesetprvi maja napravili zakupci poslovnog prostora u okviru samačkog hotela, odgovornošću Dvadesetprvi maja koji je izdao poslovni prostor i Agencije za privatizaciju, budući da je Dvadesetprvi maj bio u postupku privatizacije, a nakon otvaranja stečajni upravnik. Drugi deo duga, koji ukupno iznosi oko 400.000 dinara, nastao tako što su nakon prošlogodišnjih majske poplava Crveni krst i Opština Rakovica u samački hotel smestili oko sto ugroženih lica iz Resnika, Kijeve i drugih okolnih mesta. Neki od njih su u ovom samačkom hotelu boravili sve do jeseni. Zbog duga za koji ste odgovorni Vi i Opština Rakovica, stanari već godinu dana žive bez vode i struje iako su jedini koji su svoje obaveze u samačkom hotelu redovno izmirivali.

Imajući u vidu, da stečajni upravnik Dvadesetprvi maja, nameravate da ispraznite samački hotel od stanara koji nemaju drugi krov nad glavom niti sredstva da ga obezbede, očigledno je da isključenje struje i vode predstavlja okrugni mehanizam pritiska na stanare da se sami isele iz samačkog hotela Dvadesetprvi maja i da nadu sebi neko stanbeno rešenje u kom im makar neće biti ugroženo zdravlje. Pritom Vam je poznato i da stanari, usled stečajne Dvadesetprvi maja i nemogućnosti da nadu novo zaposlenje, spadaju u najranijiji deo stanovništva u Srbiji, prema kojima državne institucije treba da postupaju sa posebnom pažnjom, a ne sa posebnom okrugnošću, kao što to Vi činite.

Nema potrebe da vam prenosimo detalje o ozbiljnim zdravstvenim problemima stanara u Maričkoj 14, kogi zbog Vaših odluka već godinu dana žive ispod svakog nivoa bezbednosti i dostojanstva. Zahtevamo da odmah:

- uspostavite komunikaciju sa Opštinom Rakovica i omogućite da se stanarima samačkog hotela Dvadesetprvi maja uključe struja, voda i grejanje.
- povuciće naloge za iseljenje stanara kojima je samački hotel Dvadesetprvi maja **jedini krov nad glavom** i da nadete trajno rešenje za njihov status.

Ukoliko ne sprećite da ovi ljudi provedu još jednu zimu bez uslova za elementarno preživljavanje, i ukoliko im ne mogućite da zadrže jedini krov nad glavom koji imaju, naša uduženja će iskoristiti sve raspoložive mogućnost da pred domaćim i međunarodnim institucijama pokrenu postupke zbog okrugnog i ponižavajućeg postupanja Vaše institucije i Opštine Rakovica prema stanarima samačkog hotela.

U Beogradu, 24. oktobra 2015. godine
Učesnici skupa Tzv. STAMBENO PITANJE

Izdavač:

Učitelj neznanica i njegovi komiteti

Urednik:
Ivan Zlatić

Dizajn i prelom:
Matija Medenica

donator:

FONDACIJA ZA OTVORENO DRUŠTVO • OPEN SOCIETY FOUNDATION

partneri:

Savez za radničko društvo

za samoobrazovanje Riten drustvena pitana

uciteljneznalica.org

Imenovati TO ratom

Od socijalnog stanovanja do stambene podrške

Srbija se decenijama nalazi u stambenoj krizi. Kako drugačije objasniti hiljadu izbeglica i internu raseljenih lica koja još uvek nemaju rešeno stambeno pitanje, devastiranje stambenog fonda, desetine prinudnih iseljenja koja su u proteklom periodu obuhvatila hiljadu stanovnika Beograda, oprezivanje socijalnog stanovanja, stotine hiljada „podstanara“ koji nemaju nikakav ugovor o zakupu, koji već sutra mogu da budu izbačeni na ulicu voljom stanodavaca, probleme beskućnika od kog se sistematski okreće glava i mnoga druga? Zbog toga se očekivalo da će donošenjem novog Zakona o stanovanju i održavanju zgrada konačno otpočeti proces rešavanja nekih od navedenih problema. Ipak, ako se pogleda načrt ovog zakona čini se da su očekivanja bila preterana, barem u pogledu nekih pitanja, od kojih je, pored regulisanja postupaka iseljenja podjednako važno pitanje socijalnog stanovanja.

POČNIMO redom, deo Zakona o stanovanju i održavanju stambenih zgrada koji se tiče socijalnog stanovanja (sada stambene podrške) sadrži i neka pozitivna rešenja, kao što je primera radi, propisivanje da stambena podrška treba da bude veća za korisnika koji je u težoj stambenoj i socijalnoj situaciji. Nije ovo jedino dobro rešenje ali kako se u toku javne rasprave uglavnom govorio o onome što treba menjati, a razuma prepostavka je da dobra zakonska rešenja niko neće menjati, tokom javne rasprave uglavnom je fokus na lošim rešenjima, koja ostavljaju prostora za brigu.

Od prve odredbe ovog odjelja načrta Zakona o stanovanju i održavanju zgrada čini se da se u njemu ne posvećuje dovoljno pažnje najugroženijim kategorijama stanovništva i da u tom smislu nije dovoljno inkluzivan. Pokazuje se da je to opšta karakteristika koja prati čitav načrt ovog Zakona.

Kako drugačije, u svetu činjenice da u Srbiji još uvek ima hiljadu pravno nevidljivih lica koja nemaju državljanstvo, objasni to da se ovim zakonom propisuje da pravo na stambenu podršku imaju samo državljanji Republike Srbije? Bez dokaza o državljanstvu, koji je često nedostupan u različitim razlogu, pravno nevidljiva lica ne mogu ni da budu korisnici ovih programa i ostaju na margini, bez ikakve podrške za rešavanje svojih stambenih potreba.

Nacrtom Zakona se ne propisuje obaveza države za rešavanje stambenih potreba beskućnika, iako je ona jasna i nedvosmislena sa međunarodnih standarda ljudskih prava.

Ono što je najvažnije a što se do sada pokazalo kao nepremostiv problem, nacrtom Zakona o stanovanju i održavanju zgrada nije regulisano – neusklađenost pojedinačnih programa stambene podrške koji se razvijaju i pružaju u jedinicama lokalne samouprave. Do sada smo imali situaciju da se u nekim gradovima od interno raseljenih lica za učešće u programu stambenog zbrinjavanja traži da obezbedi određena primanja po članu domaćinstva dok u drugim slučajevima u istom gradu, ova lica ne smeju da imaju primanja koja prelaze taj iznos. Ukoliko se radikalno ne promeni pristup koji je zauzeli resenje ministarstvo ovo će i posle donošenja novog Zakona biti praksu sa kojom ćemo se susretati. Teško je rešiti ovu šizofrenu situaciju ali to se nikako ne može uraditi donošenjem zakona koji izgleda pre svega kao da je na brzinu napisan, sa često pogrešnom numeracijom članova, bez obrazloženja i sa nedorečenim odredbama. Da ne govorimo o tome da mnoga pitanja zahtevaju mnogo pažljiviju i detaljniju diskusiju od fingiranja diskusije kroz otvaranje javne rasprave kada su zakonska rešenja već na stolu.

Takođe, regulisanje načina na koji se pruža dodatna zaštita korisnika socijalnih stanova i definisana pravne prirode ugovora o zakupu koju korisnici potpisuju sa jedinicama lokalne samouprave izostala je. Ovo znači da ni novi zakon neće spreći dosadašnje prebacivanje loptice kad dođe do pokušaja sudske zaštite korisnika socijalnog stana od prinudnih iseljenja – između Upravnog suda, parničnih sudova, Ustavnog suda i tako u krug.

Kao jedno od posebno problematicnih rešenja ovog nacrta jeste ono koje se odnosi na stanovanje građana drugog reda. To je stanovanje u zgradama za stambeno zbrinjavanje ili objektima za nužni smeštaj. Pogadaje, nužni smeštaj nije ista vrsta smeštaja koja se pruža ostalim korisnicima socijalnog stanovanja. Ovo je vrsta smeštaja koji se pruža samo onim građanima koji „nemaju dovoljna primanja za plaćanje troškova korišćenja stana i komunalnih usluga za stanovanje“, domaćinstva čiji su stanovi pogodeni elementarnim nepogodama (što se samo donekle može opravdati i zahteva dodatno regulisanje) i onih koji se prinudno iseljavaju i ne mogu sami da reše svoju stambenu potrebu.

Time je Republika Srbija prešla čitav krug – posle prethodno praktično neprimenjivog Zakona o socijalnom stanovanju, preko oporezivanja socijalnog stanovanja sada je iz socijalnog stanovanja isključila one kojima je najviše potrebna podrška. Zato i nečuđe što je kod pojma socijalnog stanovanja otalo samo „socijalno“ pa ga sad zovemo stambenom podrškom. Pitanje je samo kome se pruža ova stambena podrška.

Danilo Čurčić, Komitet pravnika za ljudska prava – YUCOM

SAOPŠTENJE ZA JAVNOST SINDIKATA NOVINARA SRBIJE

SINDIKAT novinara Srbije protestuje zbog pokušaja predstavnika vlasti i medijske zajednice (medijske koalicije i Asocijacije medija) da odgovornost za aktuelni medijski haos sa sebe prebače na sve koji su ukazivali na štetne posledice „reformskih“ medijskih zakona.

Na konferenciji „Lokalne samouprave i medijski zakoni – godina nulla“, koju su u Skupštini AP Vojvodine 27. novembra 2015. godine organizovali Nezavisno društvo novinara Vojvodine i OEBS uz podršku Ministarstva kulture i informisanja, ocenjeno je da je „na delu proces rešenja medijskih reformi“, a kao najveći kriviči za to označeni su „oni koji su se protivilo bilo kakvom promeni jer su držali novinare i zaposlene u nadi i poslednjeg dana ih lagali da je moguće da ostanu državni službenici a ne da se bave novinarstvom“.

Organizatori skupa i ovog puta su „onima koji su zamajavali kolege“ uskratili mogućnost da javno, za gospodaricom, iznesu svoje argumente i da njihova reč, preko medija koje ureduju funkcioničari medijske zajednice, stigne do javnosti. Nastavili su da rade ono što su činili od oktobra 2012. godine, kada su na sastanku u Arandelovcu, u istom sastavu, udarili temelj medijskim „reformama“ koje se upravo sprovode. Svi smo svedoci da su strašnije od svega na šta smo tokom javne rasprave upozoravali.

Zagovornici izlaska države iz medija otišli su, na skupu u Novom Sadu, i korak dalje – nas su optužili za medijsku kataklizmu koju su sami prouzrovali, što je jednakako kao kada bi ubica rekao da je žrtva kriva za ono što joj se desilo, jer nije pripremila odbranu.

SINOS ukazuje da je sada užaludno bežanje od odgovornosti i „pranje“ vesti u krugu istomišljenika. Javnost se ne može do veka obmanjivati i sve je više kolega koji, kao Amir Numanovač, glavni i odgovorni urednik TV Tuti, prave paralelu između medijske zajednice i nekadašnjeg Centralnog komiteta Saveza komunista. Njajava Saše Mirkovića, državnog sekretara Ministarstva kulture, da će sa „reprezentativnim udruženjima“ pripremiti novu medijsku strategiju samo je nastavak „braka iz računa“ vlasti i samozvane medijske elite u kojem su pozicije jasno podejene: prvi „uzimaju“ medije, drugi dele budžetske pomoći preko projektnog finansiranjia i povremeno se bune. Predstava je završena, vreme je da se polože račun!

Još jednom ukazujemo da je jedini izlaz u odstajanju od ovakvih medijskih zakona, što će se, svakako, desiti kada se, jednom, Ustavni sud bude izjasnio po Inicijativi SINOS i Profesionalnog udruženja novinara Srbije (PROUNS) o ustavnosti seta medijskih zakona. Tada će morati da

snose odgovornost oni koji su krivi za gašenje regionalnih i lokalnih medija, Međunarodnog radija Srbija, Tanjuga, bujanje rizaliti programa, raganje onima koji pokušavaju da uspostave socijalni dijalog i zaštiti kolege.

O urušavanju profesije i prevodenju novinara i svih zaposlenih u medijima u prekarne ranike SINOS je detaljno obavestio Evropski i Svetski federaciju novinara na Konferenciji istočnevropskih zemalja koju smo sa UNS-om i NIUNS-om organizovali u oktobru u Beogradu. Jedan od zaključaka bio je da SINOS bude uključen u sva tela koja se bave medijskom scenom, o čemu smo pismeno obavestili ministra kulture i informisanja i državnog sekretara. Umesto odgovora, nastavljeno je ignorancija predstavnika zaposlenih u medijima čime su celnici Ministarstva još jednom demonstrirali svoj „demokratski“ kapacitet.

U Beogradu, 28. novembra 2015. godine
Dragana Čabarkapa, predsednica SINOS